

vesi na Koroškem pri preč. proštu Mariniču, kjer so imeli tudi slavnostni govor pri cerkveni slovesnosti. Tja gor smo jim Jareninčani poslali posebno častilno pismo s podpisi mnogih odličnih župljanov, v katerem smo jim tudi naznanili, da jih je v priznanje njih neprecenljivih zaslug za jareninsko župnijo v verskem in narodnem oziru izvolilo vseh pet občin enoglasno za svojega častnega občana in kmečko bralno društvo za svojega prvega častnega člana.

V nedeljo, dne 8. avgusta pa smo Jareninčani slovesno praznovali štiridesetletnico svojega zaslužnega dušnega pastirja, in je bila Jarenina tem povodom vsa v slovenskih in cesarskih zastavah. Po večernicah se je zbrala velika množica hvaležnega ljudstva pred lepo ovenčanim župniščem, kjer so bile razvrščene bele ovenčane učenke in učenci, v sredini pa so stali cerkvena ključarja, vsi župani, predsednik bralnega društva, učitelstvo in jareninske pevkinje in pevci.

Ko je naš mešani zbor pod vodstvom gosp. učitelja Čonča odpel pesem v pozdrav, je nagovorila učenka, Cvilakova Anica, gosp. slavljenca, rekoč med drugim

Ko se z Vami veselimo,	V ta namen bomó molile,
Se posebno Vam želimo,	Ljubega Boga prosile,
Da duhovništva bi let	Da varuje Vas povsod
Doživeli petdeset.	Vseh nesreč in vseh nezdod.

Na to jim je izročila krasen šopek s trakovi, dar jareninskih gospej. V imenu učencev pa je prednašal svojo častitko Drozgov Franček. Sedaj je nastopil vrli jareninski župan in cerkvenega ključar, g. Ign. Zupanič, ter je po kratkem jedrnatem nagovoru izročil velč. g. dekanu diplomu častnega občanstva vseh pet občin, katero je mojsterski izdelal g. učitelj Klenovšek, sklenivši: »in ta diploma bodi Vam znak naše ljubezni in naše hvaležnosti do Vas danes in vsaki čas!« Na to še je gosp. dekanu nagovoril predsednik bralnega društva, g. Iv. Sekol, in jim tudi izročil diplomu častnega članstva.

Sedaj so se oglasili tudi naš ljubljani gosp. dekan ter so nam v očetovsko ljubeznivih besedah razlagali, kako so se hoteli ogniti tej časti, pa se niso mogli, kako so praznovali štiridesetletnico na Koroškem ter so se v ganljivih besedah naposled zahvalili za ta lepi znak iskrene ljubezni in hvaležnosti svojih župljanov.

Po tej slovesnosti se je vršila pri g. Cvilaku domača veselica s petjem in deklamacijami, katere so se udeležili tudi velč. gosp. dekan. Prav dobro smo se zabavali, se za našo slovensko stvar navduševali ter slavili v napitnicah dekanovo delovanje, ki so se tako zvesto ravnali po besedah pesnikovih:

Življenje Tvoje svetlo geslo vodi:
Najprvo bodi zvest katoličan,
Potem slovenski sin navdušen bodi,
Potem Avstrijec veren in Slovan!

Po njih vzgledu smo sklenili biti tudi mi vsaki čas dobri katoličani, pošteni in navdušeni Slovenci ter zvesti Avstrijci.

Ta dan, ki ostane v neizbrisnem spominu nam vsem, je lepo poveljevalo mogočno pokanje topičev in na večer kresovi.

Velč. gosp. dekanu pa iz dna srca želimo vsi, da bi se zdravi, čvrsti in veseli, kakor sedaj štiridesetletnice, tako še tudi petdesetice svojega duhovskega delovanja srečno včakali ter jim kličemo:

Oj trosi Bog Vam sreče rož
Na vse poti,
A nam pa daj še mnogo mož,
Mož vrlih kot ste Vi!

Hvaležni Jareninčani.

Gospodarske stvari.

Domača zdravila za živino.

Ajdova moka se priporoča kot zdravilo za obguljenje vrata pri volih. Ako se je pri vožnji od jarma dlaka obdrgala, naj se na obguljeno kožo potrese ajdova moka in rana se bode kmalu posušila in zacelila.

Antimon se hvali kot zdravilo zoper krvni mrtvoud pri ovcah. K soli, katera se nekaj bolj debelo stolče, se vzame na 100 ovac 20 dekagramov antimona ter jim dá vsaki dan enkrat in sicer takrat, ko se ovce s paše vrnejo.

Arnika (brdnja) je zdravilo zoper hromstvo pri konjih in goveji živini. Vzame se kake tri pesti arnike v pol litru ola (piva) skuha in potem precedi. Ko se shladi, se primeša za konja 15 gramov bobrovega stroja (Bibergol), za govedo pa 2 grama kafe in to bolnej živini da. Nato se goni živina semtertja, da se začne potiti in potem se postavi v hlev, s slamo na debelo nastlan. Živinče se ogrne z v vodon amočeno pa izžmeto rjuho, navrh pa še s suho volnato odejo. Ko se je živina kake dve do tri ure tako pôtela, se odgrne in s slamo dobro oriblje. Dobro je tudi s segretim žganjevim droži omivati pleča in prednji del živine. Imenovano zdravljenje je treba po potrebi ponavljati dva do tri dni zapored.

Brinjeve jagode, zmešane z encijanom, naj se pogosto dajejo živini, katera se pase na nezdravem močvirnem pašniku. Imenovano zdravilo je nekaj proti-strup raznim zeliščem, ki rastejo na močvirnih tleh. Daje se zdravilo najlažje v prah zmleto na vodi in sicer odrasleji živini po 30 gramov, manjši pa polovico toliko naenkrat.

Čebul, zmešan s prosom in opečen s svinjsko mastjo, daje se kot zdravilo kravam, kadar so povrgle. Krava se baje po omenjenem zdravilu lažje znebi trebila, zraven pa se z njim okrepeča.

Česen se hvali kot dobro zdravilo zoper napenjanje živine. Vzame se par glav česna, v litru mleka skuha in nekoliko shlajeno živinčetu zalije. To zdravilo seveda velja zoper počasno napenjanje ali grizenje v trebuhu. Kadar napenjanje izvira iz preobledenja (mokre detelje ali trave ali repe), takrat treba drugih zdravil.

Drobodsenja je izvrsten pomoček zoper otekline. V škafo kropa se popravi in postavi pod živino, da sopar puhti na otekline. Navrh pa se živina pokrije, da se sopar hitro ne izgubi in se ob enem žival pregreje.

Encijan je dobro zdravilo za bolan želodec. Daje se med otrobi ali drugo pičo zmešan konjem po 30 gramov, govedi nekaj več, malej živini pa le po osem gramov na enkrat. Encijan, zmešan s brinjevim jagodami in trigonelnim semenom (Trigonella foenum graecum se dobi v lekarni), je dobro zdravilo za smoliko pri konjih. Vzame se vsacega za 100 gramov, zdrobi v prah in po jedno žlico trikrat na dan med krmo zmeša. Če pa konj rad ne žre, se mora omenjeni prah z strdjo zmešati in mu siloma dati. Zraven je treba konja s pogreto vodo napajati.

Blizu enako zdravilo velja za hromoto pri svinjah. Vzame se za 15 gramov encijana in toliko brinjevih jagod ter za 4 grame kafe. Sedaj je treba svinji puščati in na to tega zdravila v prah zmletega dvakrat na dan po 8 gramov dajati. Seveda se mora zdravilo primešati mleku ali kaki drugi pijači.

Encijan, zmešan s pelinom in hrastovo skorjo, je tudi dobro zdravilo za drisko pri teletih. Vzame se vsakega 50 gramov, v prah stolče in vkup zmešano na suhem v steklenici hrani. Kadar se potrebuje, vzame se žlico tega prahu, pomeša z ravno toliko rženimi

otrobi in v mlačni vodi v testo zamesi. Iz tega se naredé kroglice, katere se dajejo teletu po dve ali tri na dan, navrh pa vselej nekoliko vode ali mleka.

(Dalje prih.)

Sejmovi. Dne 28. avgusta v Celju, na Planini in pri Sv. Trojici v Slov. gor. Dne 30. avgusta v Zrečah (ne 6. sept.), pri Sv. Lovrencu v Prošinu, v Žalcu, Zibiki, na Tinskem, v Mozirju, Poličanah, na Hajdinju, v Št. Ilju pod Turjakom, v Kamnici, pri Sv. Filipu v Vercah, v Orešju in na Muti. Dne 1. septembra v Arnotcah. Dne 2. sept. na Bregu pri Ptuj (za svinje), pri Sv. Bolfenku v Slov. gor. in v Radgoni. Dne 3. sept. v Račah (tudi za konje).

Dopisi.

Iz Celja. (Poziv zadruga »Rinka«.) Ob trojni meji štajarski, kranjski in koroški razprostirajo se divne Savinjske planine s strmimi vršaci in z romantičnimi gorskimi dolinami v vsej veličastnosti. Pravi biser med prirodnimi lepotami pa je Logarjeva dolina, katera ima kaj sličnega samo v tako zvanem Gavar-nijskem cirkusu v Pirinejah na Španjskem. Da-si lepota omenjene doline vsakega obiskovalca očara, tako se vendar promet tujcev tod še ni popel na ono stopinjo, kakor je pričakovati z ozirom na izredno krasoto spod-nještajarske Švice. Uzrok temu je iskati v pomanjkanju dobrih cest in modernih gostilen. — Da se tem nedo-statkom kolikor mogoče odpomore, se je ustanovila planinska zavetiska zadruga »Rinka«, katera namerava v Logarjevi dolini zgraditi hotel z enakim imenom, ka-teri naj ustreza vsem zahtevam današnjih turistov. Ne-dvojbeno bode sčasoma še tod nastalo gorsko letovišče. — Stavba bode imela dve veliki gostilniški sobi, ve-rando, kuhinjo ter mnogo sob za prenočevanje. Pri ho-telu je smrekov gozd, kjer se lahko napravijo razna igrališča in sprehajališča. — To podjetje je z ozirom na narodno gospodarstvo sploh in povzdigo turisticke še posebej največje važnosti in vredno, da ga vsi rodoljubi najkrepkeje podpirajo. V vzgled nam naj so Koroško, Tirolsko, Švica in Švedska, v katerih deželah se izredno mnogo (ravno od domačinov) žrtvuje za tujce, od ka-terih dobé taiste vsako leto lepe dohodke. — Podpisani odbor prosi torej najuljudneje vse rodoljube in prijatelje krasnih planin, naj blagovolijo pristopiti kot udje k za-drugi »Rinka«. Deleži so ali opravični deleži po 10 gl. ali glavni deleži po 100 gl. Več je razvidno iz zadružnih pravil, ki se na željo vsakemu doposljejo. Denar se naj pošilja blagajniku, g. dr. Ivanu Dečku, odvetniku v Celju. — Odbor zadruga »Rinka«: Dr. Juro Hrašovec, načelnik; dr. Ivan Dečko, blagajnik.

Iz Slov. Gradca. (Shod.) V nedeljo je poročal č. g. državni poslanec Žičkar volilec slovenjegraš-kega ekraja o dogodkih v državnem zboru. Ob 3. uri popoldne se je zbralo lepo število vrlih mož v hranil-ničnem poslopu v Slov. Gradcu, da bi poslušali napo-vedanega gospoda poslanca. Predsednikom shoda je bil izvoljen g. Ivan Rogina. G. poslanec je razložil po-ložaj v državnem zboru, nja večino sedanjost ter posa-mezne klube. Pojasnil nam je važnejše predloge, o ka-terih bi imel državni zbor se posvetovati in sklepati, tako o nagodbi z Ogersko, o kmečkih zadrugah, Eben-hoch-ovem šolskem predlogu i. dr. Omenil je jezikovne naredbe za Češko in Moravsko in svoj predlog, da naj bi se enaka naredba izdala tudi za slovenske dežele. Poslušalci so bili z njegovim pojasnilom jako zadovoljni in so mu izrekli popolno zaupanje. Na to je deželni

poslanec za kmečke občine tukajšnjega okraja, gospod Ivan Vošnjak, poročal o delovanju deželnega zbora. Ob koncu poročila je izrekel g. predsednik, J. Rogina zahvalo obema poslanca za poročila in priznanje, da oba delujeta popolno v smislu volilcev tukajšnjega okraja. Tej izjavi so zborovalci pritrdili s trikratnim živio-kli-cem na oba gg. poslanca.

Iz Rečice. (Shod »Slov. društva«) se je v nedeljo povsem sijajno obnesel. Poročala sta o svojem delovanju deželna poslanca gg. dr. Serbec in dr. Dečko, ter državna poslanca gg. dr. Gregorec in vitez Berks. Iz zanimivih poročil smo povzeli, da v Gradcu nam Slovincem še trohice od deželne mize ne privoščijo; na Dunaju pa v kljub slovanske večini ministri le nem-ski mislijo in po svojih glavah tudi delajo. Posebno ogorčeni so bili volilci na učnega ministra, katerega sedanja državnozborska večina z vsemi silami hoče izbaciti. — Med živahnim odobravanjem zbranih vo-lilcev iz raznih stanov in vseh občin gornje Savinjske doline se je izreklo po resolucijah zaupanje poslanca, potrebne jezikovne naredbe za Slovence ter vstrajanje poslancev v sedanji večini.

Iz laškega okraja. (Buren shod.) Kakor bi ga bil prosil, tako mi je ustregel g. Majcen s svojim popravkom v zadnji številki »Slov. Gospodarja«. Torej zamorca hoče umivati, prav za prav »socijalnega de-mokrata«, in vodjo od sebe spraviti? Iz zakaj? Morda za to, ker se je prepričal, da so naši kmetje v grozo občutili in še občutijo, ko so videli razdivjano obnašanje socijalnih demokratov, in se boji, da se bodo poštene kmečki ljudje ogibali njegove gostilne, ker so njega spoznali tudi kot socijalnega demokrata? Ali za-morete tajiti, g. Majcen, da niste socijalni demokrat, da niste njih vodja? Hočete dokazov? Zakaj so vam socijaldemokratični delavci o volitvi skazali zaupanje in so vas postavili za volilnega moža, da volite socijalista Ropasa? Zakaj ravno pri vas imajo socijalni demokrati svoje zbirališče in svoja zborovanja? Zakaj so ravno pri vas dne 1. avgusta po volilnem shodu socijalni de-mokratje imeli svojo veselico — in kakor se čuje »frabir« — in so pozno v noči rogovili? Vi si upate trditi, da ste kot miren gost prišli v Kukečevo gostilno in ne iz družega namena, kdo to veruje? Ali potem niste našli nobene druge mize, kakor ravno pri upi-jevanem »Šloserčku«. Ta krojač »Šloserček« (Irman) je bil prvi, kateri je rogoviliti začel, in kdo ga je k temu spodbudil? Vi sicer trdite »dokazljivo resnico«, da ste bili med celim govorom popolnoma mirnega ob-našanja ter niti besedice niste izustili, pa ali ne veste, da človek tudi z očmi, obrazom in celo glavo zna »govoriti«. In to ste storili ravno vi, ki ste nasproti temu siromaku sedeli in njemu namigavali k rogo-viljenju. In da je to res, pokličem za pričo domačega g. kaplana S., kateri je k vam pristopil in kakor sem na lastna ušesa čul, rekel: Vas je, g. Majcen, lahko sram, da s takimi ljudmi držite in jih hujskate! In kaj ste vi odgovorili? Nič, samo rudeči ste postali! Ravno ta krojač je drugi dan zatrjeval, »če bi mi bili dali piti, (mi, to je krščanska stranka) bi bil za vas upil.« Bi mogoče g. Majcen znal povedati, kdo in kje so dali temu krojaču piti, in bi mogoče tudi znal po-vedati, kdo je socijalne demokrate vkup zbobnal, da so se s tako surovim obnašanjem shoda udeležili? Bi mu bil prav hvaležen, in iz hvaležnosti bi mu svetoval, da opusti službo v pivovarni g. Simona Kukeca in na svojo gostilno napravi napis »Gostilna pri socijalnem demokratu« in morebiti, da se bo potem kmalu »zbir-toval« in se še tudi spomnil na hišico svojih poštenih krščanskih starišev, katera je stala ob Gračnici, in v kateri se gotovo ni navzel nagnjenja do socijalnih de-